

KVINNORNAS TIDNING

10 December 1922.

F. A. B. HVAR 8 DAGS TRYCKERI, GÖTEBORG, 1922

N:o 50 A. 2:dra årg.

Annonspris: Textsida 25 öre pr mm.
sista sidan 20 öre pr mm.
Längre annonsering rabatt.

Utkommer varje Söndag.

Utgivare och redaktör: INGBORG DAHLÖF. För annons- och ekonomivdelningen: EDITH RICKBERG.
Redaktion och expedition: Vallgatan 27, Göteborg. Tel. 18070.

Prenumerationspris:
Helår Kr. 6: —. 1/2 år Kr. 3:75. 1/4 år Kr. 2: —.
Lösenummer 15 öre.

Eftertryck tillåtes gärna om "Kvinnornas Tidning", med hela namnet utsatt, angives som källan.

INNEHÅLL.

Utländskronika i sammandrag.
December.
Vem bär ansvaret? Av Marie Louise Ingeman.
Vad skola våra flickor bli? Av Greta Holmgren.
Födelsedagen.
Det går långsamt fram men — — —
Efterlysningen.
Systrarna på Liseberg. Av Frigga Carlberg.
"Min Fröken".
Hätkomster och livsintryck. Av A. M. H.
Jultankar.
Julresan. Av H-r Sg.
Hela strängar. Av Ruth Almén.
Imperlektum. Novell av Edith Rode.
Rosenhof. Roman av Luise Westkirch.

Utländskronika i sammandrag.

Orientfredskongressen i Lausanne har antigen avancerat så långt, att förslag till lösning av en av tvistefrågorna, nämligen den som rör Sunden, genomfartsvägen mellan Medelhavet och Svarta havet framlagts.

Förslaget stipulerar rätt till genomfart för handelsfartyg och krigsfartyg. De sistnämnda få dock, för ingen makt, överstiga den till Svarta havet gränsande största sjömakts flotta. Denna fria genomfart gäller även för krigstid, om Turkiet är neutralt, eljes endast för neutrala krigsfartyg samt handelsfartyg utan krigskontraband. Vissa landområden vid Sunden skola avmiliteras och den fria genomfarten övervakas av en kommission, bestående av representanter för samtliga stormakter liksom även för de strandägande makterna vid Svarta havet.

Ryssland har genom sin fredsdelegat, Tjitjerin, protesterat mot förslaget, som, under sken av att tillgodose hela världens intressen, ensidigt gynnar England, vilket i sin egenskap av den största sjömakten kommer att få ett dominerande inflytande över Sunden. Ryssland kräver i stället att Sunden skola vara öppna för alla handelsfartyg men stängda för alla krigsfartyg, utom de turkiska. Ingen främmande kommission skall råda över genomfartsvägen, utan överherraväldet tillerkänns dess rättmätiga ägare, Turkiet, som till alla delar bör vara herre i eget hus.

Ententepressen förklarar harmfullt att Rysslands inblandning hotar att fördärva hela konferensen i det att den stimulerat turkarnes mod och gjort dem obenägna att underkasta sig ententens vilja.

Den turkiska delegationen har, när detta skrivs, icke deklarerat sin ståndpunkt till entente-förslaget. Man fruktar, att turkar och ryssar skola göra gemensam sak och vädja till vapnen för frågans lösning i en för dem tillfredsställande riktning.

Händelserna i Grekland, avrättandet av sex ex-ministrar och en general, kunna nu bättre överblickas. En grymhet helt visst, men icke mör-

De ifrågavarande personerna hade anklagats för landsförräderi (kriget mot Turkiet och det fruktansvärda nederlaget), rannsakats under övliga rättsliga former och dömts till döden. Det grekiska folket fordrade och tog som ett försoningsffer deras liv.

Denna uppgörelse måste betraktas som en inre angelägenhet, vilken ett suveränt folk utan inblandning utifrån ordnar. Det har också av en del engelska tidningar erkänts, att Englands förbud mot avrättningen och dess avbrytande av den diplomatiska förbindelsen med Grekland varit utan fog. — "Vad skulle vi", har det frågats, "hava sagt, om t. ex. Italien förbjöd oss att avrätta den irländske upprorsledaren Childers?" — "Dumheter!" svara andra engelska tidningar i hög ton. "Man kan inte göra jämförelser mellan de stora västmakterna och ett sådant där litet struntland som Grekland, vilket egentligen existerar endast tack vare dessa makters godhet.

Det finns de som, antagligen fullständigt riktigt, insinuerar, att England med begärlighet gripit det gynnsamma tillfället att bryta med Grekland för att på ett hederligt och lättvindigt sätt slippa ifrån den eljes självklara skyldigheten att hjälpa den slagne och olycklige lille vapendragaren.

Ententens regeringschefskonferens, just nu samlad i London, dryftar som bäst den tyska skadestandsfrågan. Det Tyskland tillerkända betalingsansändandet utgår i dec. och frågan, som sålunda åter blivit aktuell, näste på ett eller annat sätt lösas. England synes villigt att lämna Tyskland ett nytt moratorium samt att avskrika en del av den franska skulden, om Frankrike gör detsamma med sina tyska fordringar. Å andra sidan har man att räkna med Frankrikes brinnande önskan att annektera Rhenlandet och Ruhr's kolgruvdistrikt. Tillfället är gynnsamt — man kan taga allt detta som pant för Tysklands skuld. Frågan är endast om man vågar. Vad skall den övriga världen säga? Och skall icke en sådan riksoylecka svetsa samman det nu i fientliga partier splittrade tyska folket och byta dess för Frankrike förmånliga inre oenighet och svaghet i nationell styrka?

En ny konflikt har uppstått mellan Frankrike och Tyskland. Några av de otaliga entente-kontrollanter som ständigt genomkorsa det sistnämnda landet för att efterspana hemliga rustningar, hava blivit mindre hövligt bemötta av folkhoparne i ett par tyska städer. De ha dock icke lidit någon lekamlig skada. Den skräpsak har blåsts upp till ofantliga dimensioner, och Frankrike påyrkar sträng bot samt en enorm gottgörelse i gold.

Fri Staten Irland har i tredje läsningen slutgiltigt erkänts av engelska parlamentet. I Polen tillstundar presidentval och i Moskva pågår en avrustningskonferens mellan sovjet, Polen och de baltiska småstaterna, ännu utan resultat.

December.

I dag när gardinen går till väders ligger landskapet vitt — översnöat — liksom badande i frid.

Vattnet i vikarna breder sig mörkt och blickstilla mellan vita stränder och snöfläckiga klippor, bakom vilkas kammar genomskinligt ljusa, lätt purprade moln virvlat upp och stannat såsom röken ur en krater.

Hela östern står tonad i en fin klarljus rodnad, mot vilken de vita husen lysa, de frostfjuniga träden stå som lätta kolteckningar. Och under allt detta en mark så ljus, så ren som endast snön kan vara.

Det är något himmelskt i skönheten över en sådan vintermorgon. Något badat och strålände över denna vita ljusa jord, vilken liksom en drömsk vision i stilla jubel bryter sig fram ur natten. Man önskar att denna gryningsstund skulle räcka i evighet, att denna trolska skirhet aldrig måtte försvinna. Det är något av dröm och överklighet över denna korta underbara stund, då morgonen liksom övergjuten av all himlens färg och ljus ett ögonblick bävande drojer på tröskeln mot dagen. Ingen stund av alla, som sedan följa, liknar denna — ingen har en sådan friskhet, sådan glans, sådan utsågslig skönhet. Det är den enda på dagen, då livet förefaller verkligt underbart och Gud oändligt god mot mänskligheten.

Men vilka bevingade minuter! Hur oändligt snabbt sceneriet växlar! Den purprade östern börjar spruta lågor av blod. Och snart höjer sig över ett hus, bakom ett berg, ett träd solens eldröda skiva, tändande gyl-lens reflexer i alla fönster, rödmande hus och mark, blodfärgande alla skyar. Snabbt som drevs det fram av en osynlig hävstång rullar det glödande gigantiska klotet upp på himmelsranden.

Ett ögonblick står det som en ofantligt japansk jättelykta och lysar ur purpuriset. Ännu några ögonblick och det är en vanlig sol, som klarnad och förminskad gör sin korta vinterbåge över en vaknad mänsklighet, vilken icke vet, hur underbar jorden nyss var i morgongryningens visionära klarhet.

Italiens diktator, Mussolini, har förbjödut den kongress, som kvinnornas internationella rösträttsallians planerat för nästa vår i Rom. Vem kunde tro, att Mussolini fruktade en sammankomst av detta slag!

Det engelska lagförslaget om pensionering av änkor, däri inberäknade övergivna och fränskilda hustrur, skulle draga en årlig kostnad av ca. 900 miljoner kr.

För första gången har en kvinnlig advokat, uppträtt i en belgisk rättegångssal. Hennes namn är Paule Lamy. Aldern 27 år.

I de indiska kolgruvorna arbeta icke mindre än 50,000 kvinnor.

Vem bär ansvaret?

Av Marie-Louise Ingeman.

En ej alltför ovanlig tragedi ur livet har i dagarna på det häftigaste uppträtt Köpenhamn. En 21-årig tjänsteflicka, f. d. butiksbiträde, har dömts i års tukthus, emedan hon föt i löndom. Vid förhöret framkommo en del detaljer, som äro ägnade att väcka eftertanke. Flickan hade i 4 år innehaft plats i en butik, där hon med vänlighet, beredvillighet och till full belåtenhet fullgjort sin tjänst. En dag göres emellertid innehavarinna av kunderna uppmärksam på flickans tillstånd. Denna tages i förhör, bekänner och får ögonblickligen avsked.

I sin förtvivlade ställning söker och erhåller den stackars flickan nu en tjänarinneställe. Många dagar ha likväl ej gått, förrän man även här kommer hennes hemlighet på spåren. När saken blir föremål för närmare undersökning framkommer emellertid det lika så märkvärdiga som djupt upprörande faktum att flickan redan fyra dagar tidigare i löndom framfött sitt barn, detta med påföljd att barnet är dött. Det finns ingenting att göra — rättvisan måste ha sin gång och flickan får sin dom, som lyder på 1 års tukthus.

På denna punkt i historien inträffar dock något ännu märkligare, nämligen att en stor, inflytelserik och aktad dansk tidning anställer råfäst med de personer, som hjärtlöst prisgivit den olyckliga flickan åt sitt öde. Främst drabbar naturligtvis anklagelsen hennes arbetsgivarinna under 4 år, som då onda dagar kommo, och då en handräkning, ett råd, litet vanlig allmänmänsklig förståelse för den unga vilseförda situation hade kunnat rädda henne från ett förtvivlans brott, ej fann någon annan utväg än det bryska avskedet. Och detta fastän flickan i 4 år plikttröget och tillfredsställande tjänat henne. Men även över de människor, som senare haft henne i sitt hus utan att veta något om hennes öde faller ovillkorligen en egendomlig dager.

Med sitt rättsliga efterspel har saken tilldragit sig offentlig uppmärksamhet och frågan har öskott tvungit sig fram: Vem bär ansvaret?

Frågan tål att gå vidare. Händelsen här ovan har visserligen utspelats i Köpenhamn, men äger ej förloppet internationell tillämpning? Vilken nation står främmande för den fariseiska moral, som kallsinnigt tvär sina händer inför en olyckliga liknande öde? Läder ej vid hela denna fråga liksom ett slags skabb, som gör att ingen vågar vidröra den? Äro vi ej just på denna punkt blottade på mänsklig medkänsla och förståelse? Göra vi ej i samma andedrag vi beklaga ungdomens förvildning de mest energiska ansträngningar för att förhindra alla de reformer i vår undervisning, som kunde tjäna denna ungdom till upplysning och vägledning? Och vilka äro slutligen i denna fråga minst mottagliga för skäl

denna fråga hållas i ett mörker, vari ungdomen går vill för att sedan, när villfarelsen redan skett, genom fortsatt mörker drivas vidare från förseelsens in på brottets väg?

Sannerligen, det är icke mera frihet vi behöva, ty frihet utan ansvar är ett öting. Men för att kunna få ansvar behöva vi upplysning, upplysning och återigen upplysning. Upplysning först och främst om att det icke allenast är av andra vi skola kräva ansvar utan även av oss själva i vårt förhållande till dem som omgiva oss. Om den kvinnliga ungdomen far vilse — vad ha vi kvinnor gjort för att vägleda den? Och hur kunna vi hoppas på att vinna deras förtroende, om vi stå med bart huggande svärd och endast fördöma.

Livets stora mysterium drar obönhörligt ungdomen till sig. Den är för många den elden som värmer, då hela den övriga världen står känslolös och kall. Ett ögonblick av enfaldigt förtroende, av ett slags förtvivlans tillgivenhet, vars psykologiska förspel kan vara den övriga omgivningens köld och hårdhet — och vingarna äro brända! Om någon på denna jord skulle förstå dem i en sådan situation är det väl kvinnorna. Det är ingen heder för vårt kön att männen här skola visa mildare sinnelag, större humanitet och mera vidsyn än kvinnorna själva. Vi göra ju dock anspråk på att bli betraktade såsom människor. Inom en mänskliga rymmes dock mycket. Men genom att stöta ut en felande ur vår krets och vårt beskydd, genom att stämpla ett helt liv endast efter ett svagt ögonblick reduceras vi ju oss själva från människor till kön, och låta det bli könets sak att avgöra om människan skall gå under eller icke.

Så färdiga äro vi med en fråga, varpå icke ens den störste bland människor kunde ge ett svar. Han som endast gick tyst bort och skrev i sanden.

Vad skrev han? Det vet ingen. Men genom tiderna tona eviga och oförgångliga hans saktmodiga ord, kärleksfulla och fruktansvärda på en gång, friande och anklagande i samma ögonblick — ord, som kommo alla händer att sänkas, alla tungor att förstenas och alla hjärtan att bäva:

"Den som är fri kaste första stenen!"

AFORISMER

Livet öppnar sin famn — man springer mot det — och slår huvudet i en vägg.

Kärleken öppnar sin famn — man skyndar den till mötes — och störtar i en avgrund.

Vänskapen öppnar sitt hjärta — man utsträcker sin hand efter dess pärlor — och får diamanthård egoism.

Himmelen öppnar sin rymd — man stannar häpen, betraktande — och mottar evigheten och Gud.

S. L.

SKANDINAVISKA KREDITAKTIEBOLAGET

GÖTEBORG - STOCKHOLM - MALMÖ

Avdelningskontor
över hela landet

EGNA FONDER KR. 182,000,000:—

Gottgör å insätta medel
högsta gällande ränta

Telegramadress
"Kreditbolaget"

(Inf. gen. Göteborgs Tandläkare-llskap)

Tandläkare Anne-Marie Heijde
Vasaplatsen 1. Telefon 15500.
Rådfrågning: Vard. 1/2 2—1/2 3, övriga
tider efter avtal.

Vad böra våra flickor bli?

Av Greta Holmgren.

Rubriken är kanske något vilseledande, men jag vill genast förklara min mening. Jag tänker inte alls på vilket yrke, eller vilken levnadsbana de unga flickorna böra välja, svaret på min utkastade fråga är endast: Våra flickor böra bli goda medborgarinnor och nyttiga samhällsmedlemmar.

Och hur skola vi nå det målet?
Genom lämplig uppfostran och utbildning.

När de unga ha slutat skolan, få de nog ganska klart för sig, att nu börjar livet och dess allvar, nu gäller det att taga fatt i en tråd att följa, att finna en levnadsbana, ett kall. Det är alldeles föräldrat att sitta hemma och vänta på en man, som f. ö. ofta inte infinner sig, och tanken på att även en blivande hustru behöver utbildning tränger sig i vår tid allt starkare och starkare fram. I de fall, den unga inte genast har fullt klart för sig, vad hon vill, blir det vänligen en övergångstid mellan skolan och livet som till en viss grad förspilles och som skulle kunna fyllas genom en allmänt bildande kurs. Då borde det finnas en kvinnlig värnplikt, en obligatorisk kurs, där våra flickor förberedes till att bli goda medborgarinnor och nyttiga samhällsmedlemmar.

Ett försök till en sådan kvinnlig värnpliktskurs kan man med skäl kalla de sedan några år pågående förberedande kurserna för sjuksköterskeutbildning vid Caroline Wijk's sjuksköterskehögskola i Göteborg. Här få de unga lära inte blott huslig ekonomi med matlagning (även sjukmat), inläggningar och bakning och allt som hör till ett hems skötande, utan även en hel del allmänbildande ämnen utöver späda barns vård och sjukvård. För att citera prospectet, erhålla de kunskaper i: Födoämneslära och hushållskemi, fysiologi och hälsolära, samhällslära, statens och kommunens allmänna organisation i samhället, lagstiftningen, kvinnans insats i samhället, kommunal och enskild hjälpverksamhet. Hjälpverksamheten studeras praktiskt genom besök i de olika sociala inrättningarna som finnas i Göteborg.

Vidare få de en grundlig utbildning i: svenska språket och dess behandling genom litteraturläsning, föredrag, referat och uppsatsskrivning, enkel bokföring, sömnad på maskin och för hand av småbarnskläder m. m., talövningar i något främmande språk, hållningsgymnastik, sång, konsthistoria (det senare ämnet genom särskilt för eleverna avpassade föredrag av professor Romdahl).

Tel. 5215. Tel. 5215.

Vår namnstämpel å

MATSILVER

finnes endast å garanterat
högsta kvalitet.

JUVELERAREFIRMAN

J. MARTIN JOHANSSON

20 Torggatan 20.

Min mamma använder
alltid Mustads margarin.

Endast de bästa och förmästa lärarekrafter anlitas i varje ämne, bl. a. doktorerna Gösta Göthlin och Gärda Lidfors af Geijerstam, rektor Oscar Cronholm m. fl. Kursen i sin helhet står under en utbildad sjuksköterskas ledning.

För var och en som haft med ungdom att göra, och som ej glömt sin egen ungdomstid, står det klart, att enbart ett systematiskt ordnat arbetsliv har ett stort värde, ökar arbetsglädjen och livarsinnet, stärker kropp och själ. Och i ett hem som detta, där ingen medlem har överflödigt tid, utan där alla äro upptagna av en god och nyttig verksamhet, vinner ett osynligt stöd för flit och ordning, som stimulerar eleven till att utnyttja tiden väl och tillgodogöra sig kursens alla läromöjligheter. Eleven lär sig att arbeta metodiskt, lär sig att känna ansvar och förpliktelser mot det samhälle där hon är medborgarinna.

Det vackra hemmet, med sitt fria och öppna läge mitt emot Vasaparken och Vasakyrkan, och omgivet av en förtjusande trädgård, där gamla högresta träd öka det starka intrycket av herrgård, som hela byggnaden och dess inredning ger en besökande, verka så glatt och ljus och gästfritt öppet.

Föreståndarinnan, Sofiasystem, fröken Anna Lönnblad har en sällsynt förmåga att leda utan det minsta spår av tvång synes eller kännes. Alla inordna sig som medlemmar i en familj, samlas i ett hem och känna sig aldrig i saknad av trevnad och glädje.

Att få vara delaktig i ett sådant hemliv och på nära håll se, hur man kan anknyta sitt eget personliga liv till det stora samhället utan att hemmets karaktär av skyddande och bevarande kraft störes, det synes mig ha en så stor betydelse, att det ger

Nordiska Handelsbanken

Stockholm. GÖTEBORG. Malmö.

Egna fonder: Kr. 72,650,000:—

Notariatavdelning.

Förvaltar enskilda och kassors värdehandlingar mot billig avgift.

kursen ett högt uppfostrande värde som går långt utöver alla de kunskaper eleven i övrigt får till sin utbildning.

Nästa kurs börjar den 1:ste februari 1923. Som endast 12 elever mottagas, böra de, som önska inträde, snarast insända sina ansökningar, åtföljda av präst- och läkarebetyg, avgångsbetyg från elementarskola eller intyg om motsvarande kunskaper, ävensom minst tvenne referenser och förteckning å de meriter sökanden i övrigt vill åberopa. Den sökande bör hälst ha uppnått 19 års ålder. Kursen, som varar i fyra månader, beräknas få en kostnad av 250 kr. i månaden — inklusive hel inackordering, tvätt m. m.

Föreståndarinnan, fröken Lönnblad, har, såvitt jag kunnat förstå, under många år kämpat för att få något liknande detta hem till stånd. Men ett år att ha en idé, ett annat år att få förverkliga den. Just då allt syntes henne mörkt och hopplöst, möttes hon av den vidsynta, kärleksfulla förståelse hon var i behov utav, och fru Caroline Wijk gav henne icke blott de medel som behövdes, utan också hela sitt intresse, sitt livligaste deltagande i hela planen utförande.

Nu står hemmet som ett vackert minnesmärke över en av Göteborgs äldste och bästa kvinnor och det värddas i minnesgodt tacksamhet av en stark och varm personlighet.

Födelsedagen.

Kvinnornas Tidning fyllde i går — i år! Så länge är det nämligen sedan pronumret utsändes!

Låt oss erkänna att det hela var ett vägspele. Dyrtid, depressionstid och en allmänhet som endast tänkte på att spara! Fanns det inom kvinnovärlden något behov av en tidning som ämnade skriva om kvinnorörelse sociala och politiska frågor och för övrigt om allt mellan himmel och jord med undantag av det som, att

döma av andra tidningar, är det stora kvinnliga huvudintresset, matrecept, handarbeten och modenyheter? Hur många kvinnor skulle vilja offra sex kronor i prenumeration för att stödja ett kvinnligt tidningsföretag. Kunde man hoppas att få annonser, denna nödvändiga förutsättning för en tidnings liv?

Alla dessa frågor kunde icke på förhand besvaras — allt var ovist. Det enda som kunde göras var att satsa ett rundligt tilltaget rörelsekapital, tro på framgång och så — ut i äventyret!

Sådant där gör man inte för roskull och inte för nöds skull och inte som någon affärsspekulation, man gör det i övertygelsen att det är ett arbete som behöver utföras, att det är en uppgift som är en anförtrödd — av vem? — av ett nädigt öde — och som man är skyldig att åtaga sig.

Så kom Kvinnornas Tidning till. Och se! Det var icke något vägspele! Alla de uppställda frågorna blevo vänligt besvarade: det fanns inom kvinnovärlden behov av just en tidning av detta slag, det var många, många kvinnor som offrade sina sex kronor i prenumeration för att hjälpa till att skaffa den svenska kvinnovärlden en egen röst i pressen, och även annonserna hava kommit i riktig mängd.

Allt detta är sagt utan förhållelse!

Vi äro de första att erkänna att Kvinnornas Tidning ännu icke på ångt när blivit vad den är ämnad att bli. Ett har den dock genom sina medarbetare lyckats visa och det är att det finnes gott om kloka, rättfärdiga, präktiga, modiga kvinnor som tänka över tidens frågor, hava bildat sig egna självständiga åsikter och våga stå för dem.

Den här lilla ettåringen står nu som en kraftig och lovande tidningsbaby med alla utsikter, om kvinno-

AKTIEBOLAGET GÖTEBORGS BANK

GÖTEBORG

STOCKHOLM

100 avdelningskontor i västra och östra Sverige

Grundad år 1848

Egna fonder Kr. 78.750.000

Emottager penningar å sparkasse-, kapital- och depositionsräkning till högsta gällande ränta.
Utlämnar hemsparbössor.
Bankens notariatsavdelning förvaltar föreningars och kassors medel, enskilda förmögenheter samt testaments- och förmyndaremedel.
Obligations- och fonderavdelningar.
Fullständig bankrörelse i öfrigt.

John A. Gahms

Reseffekt- & Lädervaruaffär.

Damväskor

och

Resväskor

Korsgatan 12 (hörnet av Kyrkogatan)
Göteborg.

världen fortsätter att måna om den, att snabbt skjuta i höjden och bli en stark arbetsam och dugande ungdom med ingen högre åstundan än att vara de svenska kvinnorna till gagn och nytta!

Det går långsamt framåt, men det går ändå!

Den engelska dagspressen skämtar med kvinnorna med anledning av parlamentsvalens utgång: — Kvinnorna tögöra mer än halva nationen, men de kunde endast ställa upp 32 kandidater till underhuset och av dessa blevo allenast två valda! Det går litet långsamt framåt för damerna!

De engelska kvinnotidningarna hava emellertid givit snabba och rappa svar. Ett bland de bästa har lämnats av en tidning, som äges av den stora engelska kolgruvemagnaten Lady Rhonda.

Den nämnda publikationen skriver ungefär så här:

— Times (en av Englands förmästa tidningar) återgav härom dagen en i dess egna spalter för hundra år sedan införd notis om en man, som på ett av Londons offentliga sautorg sålde sin hustru till en annan man för 5 shillings. Han ledde henne till torget i en grimma! — Ödet har velat att Times återkallat minnet av denna hundra år gamla episod just under de dagar då de olika politiska partierna uppställt 32 kvinnor som kandidater till engelska underhuset.

— Det går, filosoferar tidningen, kanske ändå inte så långsamt framåt för kvinnorna!

Efterlysningen.

Tio arbetare arbeta i en allé. D. v. s. nio av dem vila, stående i små grupper. Måhända räkna de sandkornen på promenadvägen, som de fått i uppdrag att göra i ordning, kanske utbyta de bittra tankar om det slavgöra, som fallit på deras hårda lott. Allt nog de vila. Endast en arbetar — han krattar sandvägen.

När männe dessa nio stora, axelbreda, väldiga karlar skola känna sig tillräckligt utvilade efter att ha spritt ut några skovlar sand för att kunna följa den flitiges exempel? De se på honom, förundra sig över honom och slutligen går en av dem resolut bort och bjuder honom på smus. Sedan vilar också han.

Vem har inte hundratals gånger sett någon liknande "arbetstava"? Tänk att vara frisk och stark och låta sig regeras av lättjan! Tänk att ha så litet stolthet och ambition att man icke försöker göra rätt för sin

I VARJE SVENSKT HEM

som vill följa
dagshändelserna
inom politikens,
handels-, kons-
tens och littera-
turens område
läser man
numera

GÖTEBORGS HANDELS- OCH SJÖFARTS-TIDNING

Kemisk tvätt

Högelegant!

Ringströms Kemiska

Hämtas och hemsändes. Order Telefon 8992

Begär alltid

**Kobbs
Thé**

Hartelius
Södra Hamngatan 37
och
Kungsgatan 48
Utställer
en utsökt samling
konstrnärliga, hamrade
Tennsaker
Och!
Lämpliga Julklappar
Billiga priser

KÖP FRAMFÖR ALLT NYTTIGA Julklappar

t. ex.

SKODON för promenad, sport och innebruk.
HATTAR HÅRDA, MJUKA PLYSCH och CYLINDRAR. Bästa fabrikat.

COUL och
FRACK-
VÄSTAR

MORGON- och NATTROCKAR

Kragar, Halsdukar, Kragsskyddare, Handskar, Vantar, Hängslen, Käppar och Paraplyer. Sweaters, Pålsmössor, Benlindor, m. m.

UNDERKLÄDER och STRUMPOR

RESVÄSKOR Oxhud, Skinn, Imit.

Tvål o. Parfymer, Näsdular. Damehandväskor, Plånböcker, Resetui m. m.

Största urval och prisläge hos

Ekmark's

SVENSKA JULKLAPPAR

bör i dessa dagar vara alla kvinnors lösen.

Välgjorda och vackra alster av svensk hemsöjd i alla prislägen hos

KONSTFLITEN, GAMLA HÖGSKOLAN, GÖTEBORG.

Telefon 4676.

PRESENTKORT.

JULSIDORNA

KVINNORNAS TIDNING

N:o 50 B.

F. A. B. HVAR 8 DAGS TRYCKERI, GÖTEBORG, 1922

Jultankar.

När den största av högtider nu nalkas, blicka vi fram emot den med ett varmt hopp att dess heliga budskap måtte inleda en ny aera för mänskligheten.

Fruktansvärda år ha genomlevats. Stora förhoppningar ha gäckats, många ideal ha gått i graven. Men människans förmåga att resa nya ideal är evig och oförstörbar, som själva livet.

Alltfrån Israels barn ha generationer före oss vandrat genom provningarnas öken, klagande och knottande över sitt hårda öde, men hulna därur, när provtiden nått sitt slut.

Och som en provtid få vi betrakta dessa år, som gått fram över hela världen, berörande varje nation, varje enskild människa. När vi se till bakåt må vi glädja oss över varje ändan tung dag vi lagt bakom oss, ty en och var betyder ju blott ett steg längre fram mot ljusare och bättre tider. Liksom i rånet som faller stritt och tätt, ligger ett löfte om snart solken, så innesluter natten ett löfte om att ljuset över en ny morgondag snart skall bryta in.

Mänskligheten behöver måhända tider som dessa för att av allt sitt hjärta och all sin själ längta fram nya ideal. Vi hava nu sett onda gärningars, hatets, orättfärdighetens, o-hederlighetens fruktansvärda konsekvenser, icke allenast för några få, utan för alla. Detta har lärt oss in, att enda sättet att betrygga mänsklighetens inbördes förhållande är vars och ens fullgörande av kärlekens, rättfärdighetens och hederns bud. Trasket kan icke kvarhålla oss — vi önska himlen, ljuset, den stora renheten tillbaka.

När nu snart över allt Sverige land julens ljus tändas, må de då icke allenast bli fästliga dekorationer, utan framför allt en symbol, som minner oss om Honom, som tände ljuset över världen.

Det var ingen tillfällighet, att det just blev under midvinternatten, den ängsta och cupaste av alla nätter, som stjärnans vägledande ljus bröt fram. I denna natt blev symbolisk för alla följande. När det varit som mörkast, när alltid ljuset varit nära.

Om vi skåda över tiderna — vad förmå vrede, hat, oförrätter, hela denna våg av mörker, som rullar fram över människolivet, satt i rörelse av timlig förblindelse och kortsynthet, inför den Eviges kärlek och allmakt, som fortsätter att leda våra öden, när alla stormar tystnat, alla dynningar rullat ut, alla tiders gärningar sjunkit tillbaka i glömska!

Ur midvinternatten strålade stjärnan fram.

O, måtte i den nu stundande midvinternatten även en stjärna tändas, som leder en lutrad och renad, och efter idealet och godheten långtande mänsklighet fram mot nya och ljusa morgonvågar!

Julresan.

För Kv. Tidning av H-r S-g.

Julen gjorde sitt intåg på jorden. Högtidens stämning låg redan i luften, i snön, i ljuset, i mörkret.

Det var i dag kvällen före den stora aftonen.

Över staden svävade det purprade återskenet från de tusentals ljusen såsom ett väldigt ått alla håll utbrett brandmoln i den i övrigt runt omkring midvintermörka rymden.

Under denna dunkla rymd, över havets oändliga mörker gungade en liten båt. En skugga bland skuggor. I båten skönjdes konturerna av en människa — en man.

Mannen rodde långsamt såsom en vilken icke gör sig någon brädskå med att komma hem. Nu och då vilade han på åromna och lät blicken irra ut i den mörka rymden, över det stora brandmolnet, som lik en purprad dunst svävade över staden. Och medan en tung suck hävde hans bröst fortsatte han ånyo att med långsamma, nästan ljudlösa årsdrag driva sin lätta farkost vidare framåt.

Varje kustbo som sett denna båt på sjön hade vetat att den tillhörde Ragnar Akerberg. Ingen på kusten hade så fina och lätta don som han — ingen var själv en större karlakt, reslig, bredaxlad, men ful, ful på detta vackra sätt som inger intresse och sympati.

I den röda fiskarstugan hängde bredvid köksbyrån en i en svart ram infälld spegelbit, som någon gång återgav hans drag. Han såg sig icke ofta däri, men när det skedde betraktade han sig med en forskande undran som om han mött en främlings drag.

Han såg därvid ett väderbitet anlete, ett strävt brunt hår, en öppen fårad panna, och därunder, skuggade av tjocka guldbruna ögonbryn ett par sällsamma ögon, gulstänkta såsom lejonets, skiftande såsom havet. Dessa ögon kunde skåda ut i tillvaron med ett barns blick och tycktes då oändligt goda. Men det fanns tillfällen då man sett deras ägare sitta stum och mörk, med handen vilande knuten på bordet och ögonen sammandragna så tätt, att blicken endast tycktes gnistra fram därur som en gul låga. I den blicken fanns något farligt.

Det var detta goda och farliga i förening, som en gång tänt Margareta Bergös hjärta. Hon var då skön och ung. Och Ragnar Akerberg, den fule, hade blivit hennes make och livs ideal.

Nu voro de båda komma över livets middagshöjd.

Men de känslor som denna afton rasade i hans bröst hade det unga blodets hela besinningslösa vildhet. Han behövde rymden att andas ut uti, mörkret och natten att dölja sig uti med sina kval.

Stugan där hemma hade hotat att kväva honom. Han ville icke se, vad som försiggick där! Han hade aldrig drömt om att något sådant kunde hända!

Efter et liv som deras!
Sommar och vinter, höst och vår

God Jul!

Hela strängar.

Av Ruth Almén.

Ager du ännu i hjärtat strängar, som du kan betvinga, så de jubla, så de klaga, att din fröjd och sorg bevinga, o, då är dig mycket givet!

Mycket aldrig fås för pengar, arm och fattig är den rike, vars förgyllda instrument blott är för ökentörstig blomma. Arma de, som fruktlöst sörja och i längtans pilträäd hänga sina stackars stumma harpor; utan kraft att åter börja livets kamp för nya värden — värden som för guld ej köpas!

Jubla då och känn dem ringa, bördorna du fått att bära, läxorna du har att lära, du som än har hela strängar som din hand kan få att klinga! Skald behöver du ej vara, ingen storhet, icke konstnär; du behöver hjärta bara.

Åh, det silverklara skrattet, som i stugans alla vinklar låter glädjens gnistor spraka! Åh, det modiga beslutet och den starka, goda viljan som hypnotiskt stärker andra, att de krökta ryggar råta just i trots av år och bördor, så att livets branta stigar varda lättare att vandra! Och den hand, som varm du räcker och den dädlast, som du väcker

Du behöver därtill icke alltid skald och konstnär vara — du behöver hjärta bara!

under mer än en halv människoålder hade de levat tillsammans med sina barn. Alla dagar hade de haft gemensamma, allt arbete, allt slit, all glädje, all sorg, allt i livet.

Deras ende son hade lämnat dem, och Ragnar Akerberg hade funnit det naturligt. Deras enda dotter hade gift sig och lämnat dem, och han hade knappast känt tomrummet.

Men detta! Detta!
Han kunde icke slita det ur sin

och den klara eld du tänder, över halvutslockna bränder, alltför rädd att icke hinna sprida allt det ljus, den värme som du önskade och ville!
Och den tår du ej kan hindra på din egen kind att bränna inför andras nöd, den äger särskild kraft att kvalen lindra; är för ökentörstig blomma som en våg, ur djupen sprungen. Och den sorg, som må betvingas, är som redan halvt betvingad!

Har du ännu dessa strängar, har du ej i livets strider blivit bitter, hård och trumpen, kall, beräkande och lumpen, o, låt dina strängar sjunga, ej dess varma toner spara!
God och verksam är detsamma som att glad och lycklig vara!

Men om du har brustna strängar, vilka aldrig kunna lagas: minns, de äro icke värda att begråtas och beklagas!
Bort, ja bort med allt det gamla sorgens skräp, ej värt att samla!
Du skall nya trådar spinna, nya, starka strängar tvinna, nya toner, nya sånger, nya harmonier finna i din rika arbetsglädje som ger livet glans och värde!
Det som tynger, det som hindrar, låt det fara sina färde!

tänke, följaga det ur sin själ. Vart han såg stod denna bild framför honom. Han såg ännu in i minsta detalj, hur hustruns ansikte strålade upp i lycka, då deras dotter kommit med sin inbjudan till föräldrarna att fira denna de nygiftas första gemensamma jul tillsammans med dem i deras hem i staden.

Ragnar Akerberg hade genast och utan betänkande sagt nej. Han kunde icke föreställa sig en jul med den

rätta stämningen annat än i sitt eget hem. Den lilla trevna stugan, Margareta, värmen och den vackert behängda julgranen — havet därutaför, soluppgången — friheten. Allt detta ville han icke byta ut mot den mest strålände julfest, vore det än i ett av jordens härligaste palats.

Men Margareta hans hustru...

Han hade icke drömt om att en människa kunde lida så utsägligt av en annans glädje. Men han led av hennes glädje över att en julafton komma bort från deras hem, led av hennes övertalningar, av hennes missräkning då hon icke lyckades att beveka honom och led sjufallt mera, då hon efter detta icke tycktes benägen att uppgiva sin julresa ännu.

Han hade aldrig drömt om att en sådan stund skulle kunna komma.

— Du tänker väl icke resa ensam heller? — hade frågan plötsligt flugit ur honom, då han på eftermiddagen funnit henne sitta och sy nya 'crus på sin bästa klädning.

Hon såg upp, frånvarande och liksom yr i ögonen av drömmar om det stundaande. Men när hon mötte den gula lågan av vrede i hans blick, flammade även hon upp.

— Reser jag inte! utbrast hon förrebrände. — Vad skulle väl Brita tänka om ingen av oss kom? Och hur skulle det se ut för de andra! De skulle väl tro, att vi voro så simpla, att vi icke kunde visa oss i vår mågs fina umgänge. Men det skola de få se! För Britas skull är det alldeles klart att åtminstone jag reser. Du får väl gå till din bror i morgon på kvällen, om du icke på några villkors vis vill följa med in.

Det var vid dessa ord en vild och namnlös smärta gripit ett hårt tag om hans hjärta. Han tyckte att han svindlade — att han dog.

Något sådant kunde hon säga! Hon som varit honom det enda, det bästa, det käraste på denna jord — mer än barnen — mer än hans eget liv —

Han skälvt som i frossa, där han satt i sin båt ute på det mörka havet. Längtan, som annars drev honom hem, strängen som sjöng väl och stämd därinne, låg liksom domnad och brusten.

Maskinen var i olag!

Han fortsatte att rö — en skugga i den stora natten. Årslagen voro långsamma och håglösa, som hade de icke längre något längtans mål för sin trötta verksamhet.

Följande morgon, julaftonsmorgonen, ingick med stiltje och lätt dis.

Under en pärmlesokiftande himmel utbreddes sig ett silvervitt, av några fina färger genomtonat hav.

Margareta Akerberg stod stadsklädd och fin och blickade genom fönstret ut i den stilla, härliga morgonen. Hon kunde icke slita tankarna från den stora upplevelse som väntade henne. För första gången under tjugusex långa år skulle hon få fira julen inne i staden! Med stolthet tänkte hon på dotterns vackra hem, på den präktige man hon fått, på alla de nya människor hon skulle få träffa.

Nere vid båthamnen såg hon redan mannen stå och göra båten klar för avfärden. Hon såg av rörelserna, att

han ej var god och kände ett litet sting av samvetsförebåelser i sitt bröst.

Men för en gångs skull — för en enda gångs skull under tjugosex långa år kunde hon väl få känna sig självständig och fri! Hon hade ju gjort allt i ordning för honom, om han ville sitta ensam hemma i stället för att gå ned till brodern. Skalat potatisen, kokt korven och skinkan, satt ljus i granen, eldat och städat rummen fina, bäddat hans säng.

Han kom nu upp från hamnen och nalkades långsamt huset. När hon såg det glädjelösa uttrycket i hans ansikte darrade det häftigt till i hennes bröst.

Hon kände igen den darrningen. Den kom från den hemlighetsfulla strängen därinne, som sammanband dem båda, som alltid fanns, även om den icke alltid vibrerade, den starka, outslitliga strängen, som hållit genom livets alla olika stormar och skiftningar. Allt hade genomtonat den, gråt och skratt, ömhet och vrede och något annat därtill, som hon icke kunde ge namn.

Nu darrade den plötsligt av oro och smärta. Den skymt hon sett av hans ansikte stämde henne så underligt till mods.

Med klappande hjärta lyssnade hon efter hans steg. Men de kommo ej in, utan gingo förbi. Hade han kanske glömt något? — Hon stod stilla — väntande. En minut — många minuter med blicken riktad på den lilla fina farkosten, som gungade därnere i sin förtöjning.

Varför kom han icke och hämtade kappsäcken? Varför lät han henne vänta så länge?

Hon öppnade dörren och ropade ut: — Ragnar!

Intet svar.

Då ilade hon ut och bort till sjöboden för att se, vad han uppehöll sig med.

Dörren stod öppen och — hon stannade såsom fastnaglad — därinne från hördes ett hulkande, snyftande ljud som av gråt.

Besinningslöst sprang hon vidare. Hon fann honom därinne, sittande på en huggkubbe med huvudet i händerna och snyftande som om hjärtat velat brista.

Med ett språng stod hon framför honom, slog armarna om hans huvud och tryckte honom intill sig.

Och medan hon stod där, omslutande honom med innerlig ömhet förstod hon med ens hur oupplösligt de hörde tillsammans, och att hon icke kunde lämna honom.

Inför denna känsla var det som om oron inom hennes eget och gräten i hans bröst stillnat ut.

Hon kände den underbara, hemlighetsfulla strängen emellan dem vibrera fulltonig och skön såsom endast i deras lyckas största högtidsstunder. Och liksom han erfarit detsamma lossade han plötsligt händerna från sitt ansikte och slog dem fast och innerligt omkring henne.

Från bryggan på andra sidan ljud ångbåtens avgångssignal.

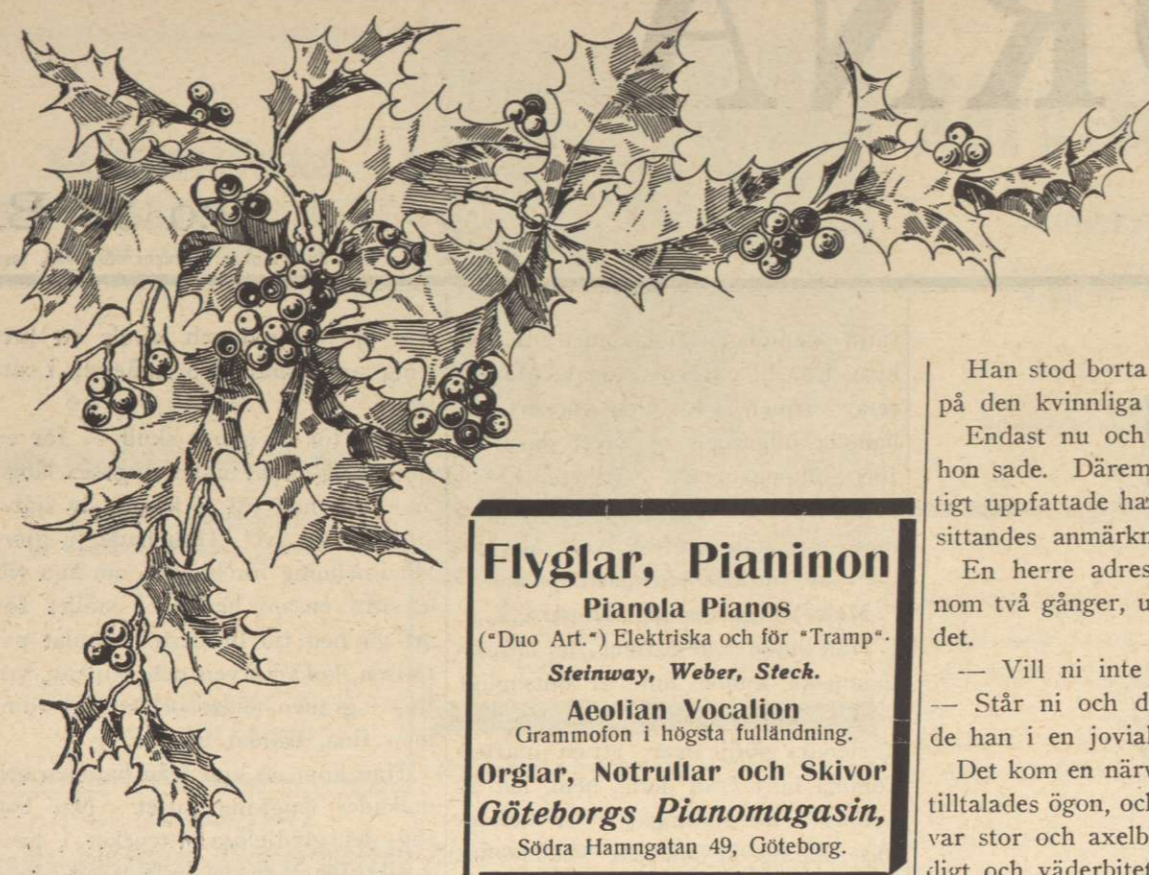
Han slöt henne ännu fastare i sin famn.

Genom den öppna dörren föll himlens och havets skira silverglans över två lyckliga människor.

Kristenssons
modemagasin
Ö. Larmg. 8. Karl Johansg. 17
Tel. 2637. Tel. 3720

Eleganta såväl som Enklare
HATTAR
till billiga priser.

Färdiga Sorghattar ständigt på lager.

Imperfektum.

Av Edith Rode.

Han stod borta vid dörren och såg på den kvinnliga talaren.

Endast nu och då hörde han vad hon sade. Däremellan och lika flyktigt uppfattade hans öra de omkring-sittandes anmärkningar.

En herre adresserade sig till honom två gånger, utan att han märkte det.

— Vill ni inte sitta ner, doktor? — Står ni och drömmer? upprepa-de han i en jovialisk viskning.

Det kom en närvarande blick i den tilltalades ögon, och han smålog. Han var stor och axelbred, med ett myn-dligt och väderbitet ansikte under en kraftig panna. Han var icke ung, och han såg icke ut som en dröm-mare, och likväl låg det både ung-dom och dröm i det leende, varmed han mötte den andres ord. Han drog den erbjudna stolen till sig och lät sig falla litet tungt ned.

— Om hon ville se lite älskvärd ut, skulle hon förligen vara vac-ker, sade mannen bredvid med en gest åt talarstolen.

En dam böjde sig fram: — Det stod en gång i en tidning, att hon var den enda kvinnliga poli-tiker, som hade herrtycke, viskade hon leende. — De påstodo, att hon blev alldeles ursinnigt ond!

En herre på andra sidan om henne lät höra en protesterande grymtning: — Icke *min* smak, mumlade han flegmatiskt och log belåtet utan att vända sig, då han hörde henne skrat-ta.

De sista replikerna hade undgått doktorn. Han trodde han bejakade något då han med dämpad ton sade:

— Hon var skön för tjugo år se-dan, absolut skön! — Han såg för ett ögonblick frånvarande upp mot talar-stolen. — Och hon har i grund och botten icke förändrat sig, icke ett spår.

En skeptisk tystnad, som han icke lade märke till, följde på detta hans påstående. Icke så att förstå, att de, som hörde det, funno det löjligt, det uppväckte hos dem endast en matt förvåning.

Damen på talarstolen var otivel-aktigt en vacker kvinna, på en gång yppig och elegant. Dragen voro regelbundna men markerade, näsan böjd, läpparna något för smala, ögon-en ägde en varm, mörk färg, men blicken var kall och snabb, håret gnistrande svart och väl friserat med en vit slinga, vilken lik en ljus strim-ma över en mörk himmel sträckte sig från den ena tinningen över hjässan till själva håruppsättningen, vilken i vågor slöt sig intill nacken, så att man såg huvudets klassiska form.

Vacker? — Ja. — Som för tjugu år sedan? Knappast.

Men den man, för vilken tiden

plösligt stannat och vridits tillbaka, reflekterade icke. Han såg icke en mogen kvinna med markerade drag, yppig och dock smärt, med stram och ståtlig hållning som en cirkusrytta-rienna under sina sista år i manégen. Han såg en mörk flicka, obegripligt mild och obegripligt trotsig, med en mun som kunde le och håna och ögon, som kunde stråla blitt och blixtra vredgat, en röst som kunde locka och draga och så befalla så häftigt och länge, att man skulle gå — att man gick.

Han lyfte huvudet och log. Den bjudande stämman hade tystnat, mö-tet befann sig i upplösning.

Han hade banat sig väg fram till styrelsebordet och stod ett ögonblick bakom henne, medan hon talade med någon. Då samtalet syntes slut, rör-de han lätt vid hennes arm.

Hon vände sig snabbt och lugnt om och hennes blick mönstrade honom med den hövliga likgiltigheten hos en människa, som är van vid att träffa allt slags folk. Men i nästa sekund blev den förvånad, nästan misstrogen för att därefter plötsligt övergjuta och värma hans ansikte med en strål-glans, som kom honom att skratta med förlägen glädje.

Hon var icke en kvinna, som an-vände banala uttryck. Hon sade icke: — Nej, är det ni! — Ty hon visste, att det var han.

Det var icke hon själv, som talade; det var glädjen som sjöng ur hennes mun, och det ljud som ett triumfe-rande kallelserop: — Doktor Anders! Doktor Anders!

Hon lade sin arm in under hans och drog honom skyndsamt bort med sig.

— Tycker ni, att jag har föränd-rat mig? frågade han. Ni kände ju inte igen mig?

— Ja, mycket! sade hon i bestämd ton.

Han såg forskande och leende in i hennes leende ansikte: — Jag har bli-vit fet.

Hon log bejakande: — Ja, mycket! — Så tråkigt att vi inte kunna va-ra tillsammans i kväll, utbrast han utan att kunna slita blicken från des-sa ögon, som varit hans ungdoms sol-sken och oväder.

Hennes röst blev befällande: — Varför icke? — Skall ni bort?

Han skakade leende på huvudet: — Nej, men ni skall supera med sty-relsen.

För ett ögonblick såg hon nästan förvånad på honom, därpå vände hon sig på sitt snabba, lugna sätt och gick bort till en grupp, som samlat sig ne-danför talarstolen.

Det tog endast några sekunder. Han såg den lilla kastning med huvudet,

Flyglar, Pianinon

Pianola Pianos

(*Duo Art.*) Elektriska och för "Tramp".

Steinway, Weber, Steck.

Aeolian Vocalion

Grammofon i högsta fulländning.

Orglar, Notrullar och Skivor

Göteborgs Pianomagasinet,

Södra Hamngatan 49, Göteborg.

SEDAN LÅNGT TILLBAKA
har det varit mycket vanligt att giva ett par
TOFFLOR som **JULKLAPP**.

Frångå ej denna gamla goda sed, utan vänd Eder till

City

KUNSGATAN 55 SKOMAGASIN 2:dra LÅNGG. 27
SE SKYLTFONSTRET GÖTEBORG SE SKYLTFONSTRET

som erbjuder ett rikt urval tofflor av alla slag.

APARTA NYHETER

KLÄDNINGAR & BLUSAR

Stilfulla
MORGONROCKAR
&
UNDERKJOLAR
Lämpliga julklappar
PRESENTKORT

WIENERMAGASINET

34 KUNSGATAN 34

En lämplig julklapp äro ett par goda

HANDSKAR

från

JOH. NILSSONS HANDSKFABRIK
Etablerad 1886 9 HVITFELTSPLATSEN 9 Telefon 6990
(mitt emot Gamla Latinslättens)

KOBBS

AKTA KINESISKA TÉER

PEKING · CANTON · HONGKONG

KOBBS

AKTA CEYLONTÉER

FINASTE CEYLON · ZARYANA

(GRÖN ETIKETT)

(GUL ETIKETT)

Önskar Ni ett verkligt fint och oförfalskat Té, begär då av ovanstående märken.

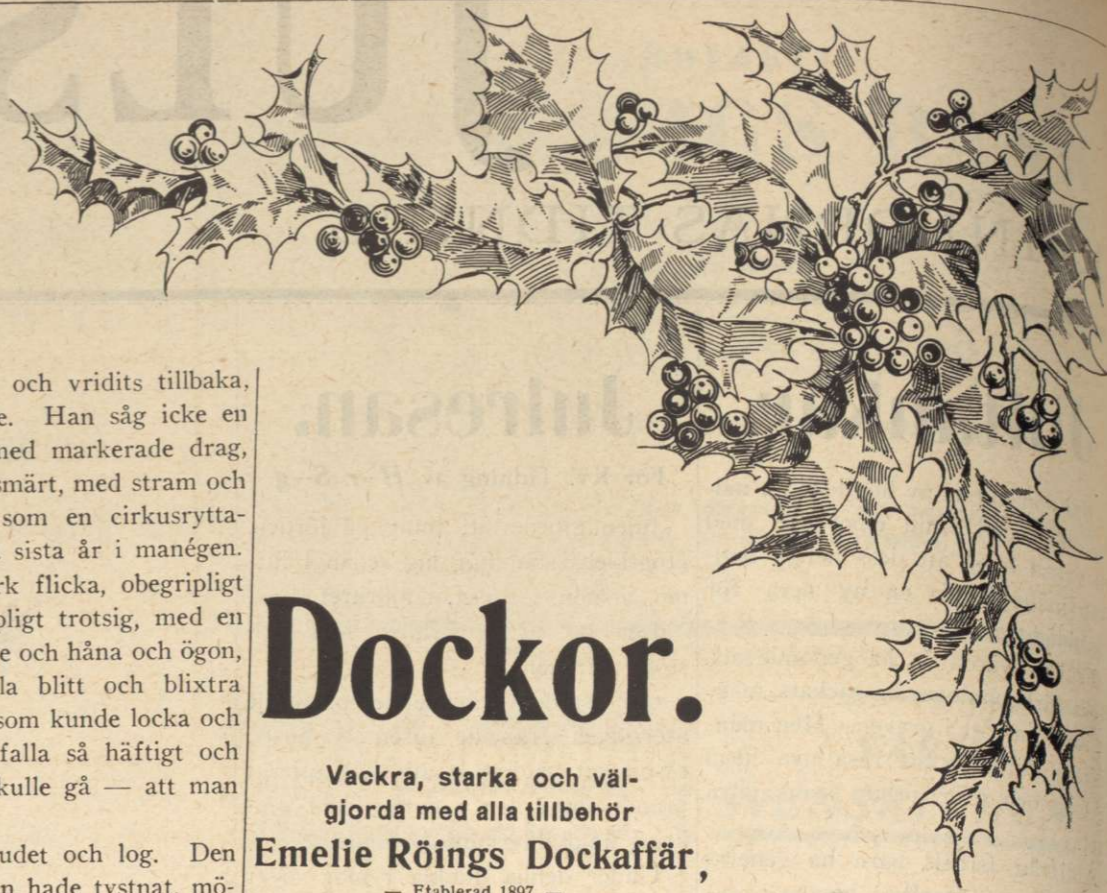
I parti från

M. S. Kobbs Söner, Göteborg

Etablerad 1809

NORDENS ÄLDSTA OCH FÖRNÄMSTA THÉIMPORT

Etablerad 1809

Dockor.

Vackra, starka och väl-gjorda med alla tillbehör

Emelie Röings Dockaffär,

— Etablerad 1897 —
Drottninggatan 48.

Gör julinköpen i tid!

Köp jul-presenter

"Vogue"

Drottninggatan 26
Telefon 13618

Presentkort rekommenderas!

Nyttiga Julpresenter

Morgon-rockar, Nattrockar, Pyjamas,
Skjortor, Halsdukar, Reseffekter

m. m. m. m.

A.-B. IVAR SANDBERG & Co.
VÄSTRA HAMNGATAN 2

NYTTIGA JULKLAPPAR HOS

GUSTAF BYRMANS ENKA

KORSGATAN 10, GÖTEBORG. TEL. 1913.

Manufaktur- & Kappaffär

samt
Pälsverk

STORT URVAL

PRESENTKORT

BILLIGASTE PRISER

LÄMPLIGA JULKLAPPAR!

Allt vackert för Julens dekorerings finner Ni alltid hos

C. J. SCHAGERSTRÖM

F. D. LESSEBO PAPPERSHANDEL.

JULKLAPPAR

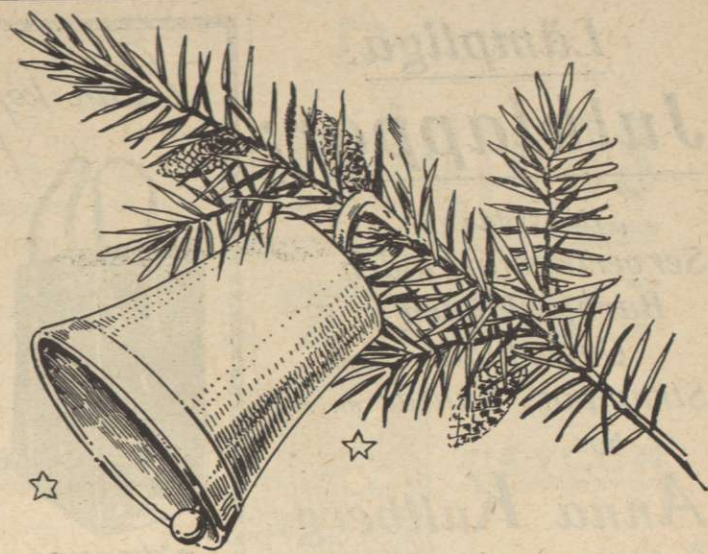
Praktiska - Billiga - Kärkomna

såsom **MATTOR** alla slag. **GARDINER**, **FILTAR**, **BORDDUKAR**, **YLLEVAROR**, **LINNEVAROR**, **FILTTOFFLOR**, **VAXDUK**, **GALOSCHER**, **PARAPLYER**, **RESEFFEKTER**, **BÄRNVAGNAR**, **DOCKVAGNAR**, **SLÅDAR** m. m., m. m.

Alltid bäst! hos Alltid billigast!

A. B. CARL JOHNSON

KUNGSTORGET 2

Det är så svårt

att välja en **JULKLAPP** som passar och bereder glädje.

Tag vårt råd och

Giv bort en **KODAK**

Den passar alla

Hasselblads Fotografiska A.-B.

ÖSTRA HAMNGATAN 41-43

Butterick's Julutställning

har öppnats i lokalen 1 tr. upp och omfattar som vanligt en mängd nyheter i skämtartiklar, roliga leksaker, Bordsdekorationer, Bordsfyrvärkeri, Papperamössor etc. etc.

Obs! **Begär Butterick's Julblad för 1922**

6-sidigt Julblad med en mängd illustrationer över våra julartiklar; teckningarna till skämtartiklarna äro för en stor del utförda av den kända humoristiska danska konstnären Storm Petersen.

"Butterick's Julblad" sändas på begäran gratis och franco.

Telef. 11750. **Butterick's** **Vestra Hamngatan 11.**

Nyttiga och billiga **julklappar** uti **NORRKÖPINGSBODEN, KORSGATAN 11.**

OBS! STUVAR FÖR BOMULLSKLÄDNINGAR från 3, 60 pr styck. **BLUSBITAR** från 2,50 st. **AVPASSADE YLLEKLÄDNINGSTYGER**, billiga priser. **YLLESTUVAR FÖR KJOLAR** från 4 kr. st. **KAPP- och DRÄKTYGER**, synnerligen billiga priser.

Reklam-Kostym

för **Gossar** av prima grå korderoij med foder i rock och byxor.

Storlek:

5	6	7	8	9
19:-	19:75	20:50	21:25	22:-
10	11	12	13	14
22:75	23:50	24:25	25:-	26:- kr.

Valerius Hansson
Herr- och Barnbeklädnings
Linnégatans 11, 11210

Sport- & Promenad-Kängor Salongsskor

Stort urval. Moderata priser.

Hedströms

Skoaffär,
Södra Larmgatan 10.
Carl Gustafsgatan 57. Linnégatan 11.

Damväskor

Portföljer Resväskor

Stort urval. Billiga priser

6 Korsgatan 6
Göteborg

Linoleumbolaget

Jönsson, Frändberg & Co.
Tel. 20233.

DUCHATTELLER

MEDE LÖSA Kuddar och ÖVERKAST
DEKORATIVA och BEKVÄMA
UTMÄRKTA BÄDDAR
INDRYMMA PLATS FÖR SÄNGKLÄDER
SÄRDELES VÄLJORDA och PRISBILLIGA hos

ERIK WESSLAU & Co

KUNGL. HOFLEVERANTÖR
HORNET AF KUNGSPORTSPLATZEN och ST. NYGATAN — GÖTEBORG

SKOHUSET LUNDQVIST & Co.
KORSGATAN 24 — TELEFON 10752

Rekommenderar vårt väl sorterade lager i finare

DAM- & HERRSKODON
TOFFLOR och GALOSCHER.

varmed hon avfärdade en eller annan invändning, han såg det majestätiska sätt, varmed hon bjöd farväl och han log, log, log, emedan han också visste hur det verkade.

— Nu blevo de onda, sade han, när hon åter kom till honom.

Hennes blick fylldes i samma ögonblick av iskall liknöjdhet.

— Ja, min förmåga att skaffa mig fiender är enastående i sitt slag, sade hon och skrattade ett hårt litet skratt.

Så lade hon åter sin arm in under hans, böjde sig framåt och lät sin glädje stråla ut över hans ansikte.

— Och vart skola då vi gamla ungar karlar ta vägen? frågade hon muntert i mjuk ton.

— Jag vet icke — han tvekade.

— Vi ha ju "Prinsen" — vi kunde ju också gå hem till mitt, om det konvenerar dig.

— Naturligtvis till — hon tvekade ett ögonblick — naturligtvis hem till dig, sade hon hastigt.

Det luktade vaxduk och jodoform i den stora låga sal, som var hans arbetsrum. Möblerna voro gamla, men utan skönhet, stolarna hade ett svart hårt överdrag, som knastrade när man kände på det.

Hon såg sig undrande omkring, under det han var ute och gav order om supén.

Det var henne ofattbart, att en människa kunde leva i en sådan omgivning. Hon lade för en sekund handen på bordduken och konstaterade, att det gav samma förmåelse som om hon tagit på en rätta. Så sade hon för sig själv: — Blommor! Det fanns icke en enda blomma. Hela rummet var färglöst.

Det enda som kunde hjälpa upp detta rums bittra armod var rosor i låga skålar. Många rosor i låga skålar.

Hon drog snabbt av sina skuldror en tunn röd schal och slungade den omkring den klara gröna lampkupan och eldpäronet med dess vassa sken.

Han kom in, medan hon knöt fast schalen.

— Vad är det du gör, frågade han och betraktade hennes höga, formfulländade gestalt med de upplyftade armarna. — Lagar du i ordning sjukrumsbelysning?

— Jag visste, att du skulle göra invändningar — hon lät armarna sjunka och såg sig belåtet omkring. — Du har aldrig haft sinne för skönhet.

Han såg leende på henne: — Nej — aldrig — svarade han långsamt.

— Men vet du, vad du saknar? frågade hon, redan på förhand beredd till kamp.

— Ja, jag vet, medgav han.

— Kvinnor! sade hon triumferande.

Han hade tagit fram glas och vin ur ett skåp. Nu vände han sig om och såg leende på henne:

— Kvinnor? Vill du också göra mig till bigamist?

Hon skrattade lätt.

— Också? — Vad har jag mer gjort dig till?

Han lyfte sitt glas mot hennes: — Skål och välkommen!

— Tack! — Hon drack. — Vad har jag mer gjort dig till, frågade hon inträngande, då hon åter satte ned glaset.

Han log alltjämt, medan han bjöd henne att taga plats och själv letade fram tobak och tändstickor. Så satte också han sig.

— Till en gammal beskedlig, tjockmagad småstadsläkare — utan kvinnor.

För ett ögonblick såg hon med sammendragna ögonbryn framför sig och sade därefter nästan vredgat: — Dumheter! — Jag tror icke på att man genom inflytande utifrån blir en annan — jag tror på personligheten. — Ja!

— Och du tror inte att *min* var vidare stor?

Hon log och vände sig om och såg på honom.

— Den var i alla händelser mycket egensinnig.

— Egensinnig? Gjorde jag inte allt vad du sade?

— Jo, sade hon litet kort. Ända tills du alldeles lät bli.

Han böjde sig framåt.

— Nej, hör nu, drottning — att så där hitta på historier.

Rummets skarpa ljus mildrades av den röda schalen. Det stolta ansiktet framför honom syntes långsamt vekna under det rosiga skenet.

— Historier? upprepade hon och såg leende på honom med ögon, vilka värmdes som solen. Är det ett påhitt, att du lät bli —?

— Lät bli — vad? Hans röst för-rådade djup förvåning.

— Lät bli — upprepade hon envis och hennes blick flydde från hans — lät bli — att komma —

Han skrattade högt: — Lät jag bli att komma? Ja, när du tio gånger hade bett mig gå, ja, då kom jag icke mer.

— Ja, där ser du! Hennes blick vände tillbaka och blixtrade skämskt mot hans. Du upptäckte alltså, att du icke — att du icke — brydde dig om mig, sade hon med rask beslutsamhet.

Han skakade leende på huvudet: — Nej! — Då upptäckte jag, att du inte brydde dig om mig.

Hon lyfte huvudet som till en häftig protest, men teg.

Efter en stund sade hon vekt: — Vi var några riktiga barn.

— Det var vi, medgav han.

— För du skall inte tro, att jag inte höll av dig, sade hon. Jag kommer ihåg, att jag trodde, att jag aldrig skulle bli glad mer, då du var borta. — Och då jag en gång längre fram hörde, att du förlovat dig, kände jag — hon böjde sig fram och såg

Välkomna Julklappar

I RIKASTE URVAL HOS

Linneustyrsetn
Korsgatan 48
TEL. 21100

HANDSKAR eller **PRESENTKORT**

från

HANDSKOMPANIET

Drottninggät. 42 Telefon 15379

BLIR SAKERT EN OMTYCKT JULKLAPP.

HANDARBETSÄFFÄREN

TEXTIL

Innehavare: ANNA SÄRNBLÖM

KORSGATAN 12 — TEL. 15288

Stort, rikhaltigt lager av vackra arbeten för julen

Gör julinköpen i god tid!

Välkomna och nyttiga **Julklappar**

UNION

V. HAMNG. 12 - KUNGSG. 27

Elegantia varor till låga priser.

AUFFORTS

Erbjuder nu för **JULEN**

största urval av verkligt nyttiga

PRESENTARTIKLAR

PRESENTKORT

Våra alldeles bestämda nettopriser är en garanti för att full valuta erhålles.

Lämpliga Julklappar:

Hemsydda
Serveringsförkläden
Barnförkläden
Underkläder samt
Strumpor, Vantar m. m.
hos

Anna Kullberg,
Ö. Larmgatan 14. Tel. 11148

Vackra Blommor för Julen!

BLOMSTERHANDELN
BELLIS
11 MAGASINSGATAN 11
(Hörnet av Kungs- och
Magasinsg.) Tel. 14861.

MAISON DE CONFECTION

Trädgårdsgatan 1 ALMA OLSSON Telefon 3086
KLÄDNINGAR för alla
utgångna från BOISENS ATELIER
Stilfulla modeller Moderata priser

SAHLINS
Prisbelönta
Barnkläder
kända som de bästa.
Kungsgatan 45.

NÄSDUKAR

I STÖRSTA SORTERING

med namn från Kr. 1.88 pr 1/2 duss.

IRLÄNDSKA LINNENÄSDUKAR

med hälsöm från Kr. 4.75 pr 1/2 duss.

FRIBERG & ANDERSON

KUNGSSPORTSPLETSEN 1. TEL. 7235.

DEN ÄRADE ALLMÄNHETEN

Inbjudes härmed att besöka vår Julexposition av svenska och utländska böcker, akvareller, etsningar, gravyrer och japanska träsnitt, samt finare pappersvaror i synnerligen rikt urval, varibland framhålles ytterst stilfulla papeterier, dagböcker, anteckningsböcker, lädervaror och lyxartiklar i alla prislägen.

Vi tillåta oss samtidigt rikta en vördsam vädjan till våra Ärade Kunder att icke uppskjuta inköpen till sista veckan före Jul, då uralet helt naturligt är mindre, och den stora brådskan givetvis i någon mån hindrar oss att betjäna våra kunder på det goda sätt, som vi gärna önska.

**MEDÉNS BOKHANDELS
AKTIEBOLAG**
ÖSTRA HAMNGATAN 43

KAMEROR
ALBUM
Framkallning
Kopiering

TAVLOR
RAMAR
Förstoring
Foto-Artiklar

FOTOGRAFISKT MAGASIN

S. Hamngatan 49 Telefon 10698

ELEGANTA
och STILFULLA

Skodon

SKOMAGASINET GLORIA
KUNGSYGATAN 47 - GÖTEBORG
TELEFON 9766

**GÖTEBORGS
LINOLEUM-MAGASIN**
PETERSFRANZEN & CO
KUNGL. HÖFL.
KUNGSSPORTSPL. 2. TEL: 3095 8200, 19939

PRENUMERERA PÅ
KVINNORNAS TIDNING!

frimodigt in i hans ögon — ett sådant agg till dig, att jag tänkte, att jag aldrig skulle kunna förlåta dig. Han såg undrande på henne. — Men det var tio år därefter, sade han.

Hon rynkade ögonbrynen. — Spelar det någon roll? sade hon kort. Men i nästa ögonblick var hennes röst åter mild och hon log litet. — Det var för det, att jag ända från min barndom betraktat dig som min, förstär du.

Det var tyst en liten stund. — Men varför — varför fick du henne icke, frågade hon vekt och lade sin hand över hans.

Han såg henne leende in i ansiktet och höll fast hennes hand: — Det var nog för det, att jag var din.

Hon rynkade åter ögonbrynen. — Den unga damen önskade sig en page, tillade han, men jag har endast en drottning.

Det röda ljusskenet föll åter över hennes ansikte och mildrade dess drag. Detta gamla smeknamn rörde vid strängar, som länge, länge varit orörda, och som nu till hennes förvåning gävo en klingande ton.

— Jag tror, att du aldrig har vetat, hur mycket jag höll av dig, sade hon.

Han höll hennes hand i ett fast grepp.

— Jag har över huvud taget aldrig vetat, att du höll av mig, sade han med ett leende.

Hon höjde häftigt huvudet: — Nej, jag har nog tänkt, att du var en av dem, som man måste ropa det in örat på, sade hon kort.

Han bildade en ropare av sin hand. — Kom! ropade han.

Hon log. — Vet du, varför vi kan sitta och tala om allt det här nu, frågade hon och drog lugnt handen till sig. — Det är därför att det tillhör en förlutten tid — det är imperfektum. — Det nuvarande, presens, verkar så förlamande! — Hon log åter.

Det är icke svårt att säga: jag älskade — du älskade — han älskade. — Du har dock inte sagt det, anmärkte han skämtsamt.

Hon höjde på ögonbrynen: — Du är således en av dem, som man måste ropa det till! — Tror du det kunde falla mig in att dölja det, tillade hon plötsligt, nästan skarpt.

— Le! bad han leende.

Hon skattade.

— Just så! utbrast han förtjust och böjde sig fram. Så log Sulamith i sin vingård — — — men när du skrattar skarpt, går det som en kniv genom mitt huvud.

Hon såg på honom. — Så log Sulamith i sin vingård, upprepade hon långsamt och förundrad — ja — men — du! Sådana ord sade du aldrig förr — du var ju stum. Stum som en fisk!

— Kanhända har jag förändrat mig till min fördel, undrade han.

— Nej, svarade hon, det är — det är för att det är efteråt. Efteråt kan man säga allt möjligt.

— Situationen är i hög grad presens, försvarade han sig.

Hon log. — Men känslan är imperfektum, förklarade hon triumferande. Eljes skulle du aldrig, aldrig, aldrig ha kunnat säga det.

— Nej, vi grälade nog mest, medgav han.

— Alltid! bekräftade hon. Hur vi bytte ord!

— Ja, alltför många — — —

— Vet du vad, sade hon, då de hade superat och åter sutto vid sitt vin i det karga rummet med det milda röda skenet. — Vet du — jag har i själva verket aldrig varit så alldeles på det klara med, att allting är bra som det är — som jag är nu.

— Inte håller jag, medgav han och log litet. Jag har till och med ibland tyckt att det varit riktigt förbistrat uselt.

Hon skakade på huvudet. — Nej, men icke så bra som nu. — Jag vet icke — kanhända har inga gräl så mycket som vi — men vi har det dock gott tillsammans. Vi äro i alla fall vänner när vi träffas.

— Ja, en gång vart tjugonde år, sade han.

Hon log litet, reste sig och gick bort till fönstret och såg ut på den öde vägen.

— Är det icke tillräckligt, sade hon därtillifrån — eller nästan tillräckligt? — Vi behöva ju endast träffas för att veta —

Han kom bort till henne: — För att veta vad?

Hon tvekade ett ögonblick. — För att veta, att vi har — — —

Hon ville vända sig bort från honom, från den frågande blicken i hans ögon, men han hade tagit henne i sina armar.

Med händerna mot hans bröst tryckte hon honom lätt tillbaka.

— Å nej! bad hon — vi två kan ju inte — vi kan inte —

— Vi kan inte låta bli, sade han.

Efter en stund höjde hon huvudet. Hennes ögon strålade och värmde, de smala läpparna voro skälvande och mjuka som hos ett barn.

— Vi skulle gråla, så att folk skulle tala om det, sade hon nästan klagande.

Han pressade hennes händer mot sin mun: — Vi skulle älska, så att folk skulle tala om det, viskade han.

— — —

Hon stod i "Prinsens" hall, då han kom för att hämta henne. Bredvid henne stod en elegant resväska. Hon stödde sig på ett paraply, smalt och smidigt som ett ridspö, vilket lätt böjde sig under trycket av hennes hand.

Hennes ögon voro klara och lugna, linjen där hennes läppar möttes så fast och skarp som ett streck.

Den hand hon räckte honom bar en handske av brunt skinn med en bred krage. Han stod litet och såg på den handskkragen. Den gav handen en sådan säkerhet och djärvhet och elegant självständighet, att han nästan litet förlägen tog den i sin.

Han förnam dess form som ett avvissande. Den tillhörde en kvinnlig riddare, en fru utan man, en regerande drottning.

Utän att tala följdes de åt den korta vägsträckan till stationen. Först på perrongen vände hon sig mot honom.

— Jag har under tjuo år vant mig vid ensamheten, sade hon utan inledning. — Hon såg fast på honom: — Jag tror, att jag behöver tjuo år för att vänja sig av med den igen.

Han svarade icke. Han log litet förläget. Hennes väsen nu verkade på honom som skarpa knivar.

Men då hon stod i kupéfönstret och lutade sig ut, göt hennes blick än en gång sitt värmande solsken över hans ansikte.

Hon ryckte hastigt av sig handsken och räckte honom sin bara hand.

GÖTEBORGS LINOLEUMMAGASIN
PETERSFRANZEN & CO
KUNGL. HÖFL.
KUNGSSPORTSPL. 2. TEL: 3095 8200, 19939

Till

JULEN

finnes

mycket att välja på

i

**Kängor
Salonskor
Tofflor
Galoscher
Snowboots
&
Damasker**

i

**A.-B.
Herkules Skodon**
Kungsgatan 45. Tel. 1900

PRESENTKORT

— Kommer du ihåg, att du kallade mig Sulamith? sade hon.

Tåget satte sig i rörelse. Han följde efter med några snabba steg. — Kom ihåg, sade han upp mot fönstret — kom ihåg — om du skiftar håg —

Hon lyfte handen till en vinkning.

Wahlboms

29 Kungsgatan 29

Pälsvaror
Morgonockar
Regnkappor
Strandkoftor
Underkjolar

Stort urval. Låga priser.

PRESENTKORT

Värdefull Hedersgåva!

Ett prim Guld- eller Silverur, Urkedja Kikare eller Glasögon av högsta kvalitet, från förnämsta fabrik, erhålles till ett human billigt pris vid besök hos **John Wallberg**, Södra Hamngatan 13 (mitt emot Museum).

Blomsterhandeln "Primula"

rekommanderas!
Storgatan 11. Tel. 20822

Vaxduk

Korsgatan 6

& Reseffekter

Bäst och billigast

Linoleumbolaget
Jönsson, Frändberg & Co
Tel. 20233

NÄR NI FUNDERAR

över vad ni skall ge bort i

Julklapp

så kom ihåg, att ett prenumera-
tionskvitto för 1923 på

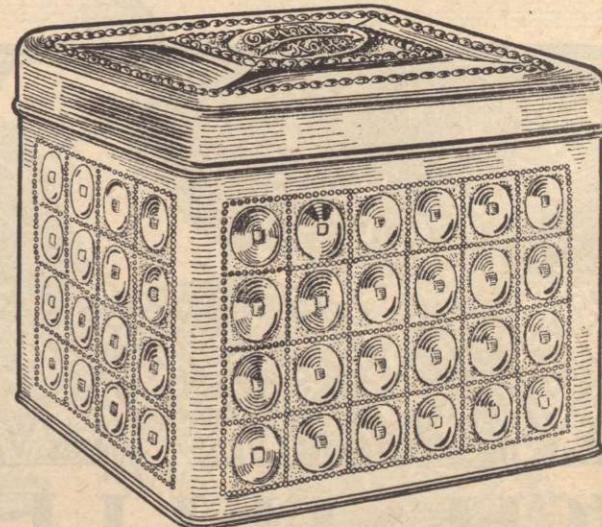
Kvinnornas Tidning

är en lämplig gåva.

Tidningen kommer till vederbörande varje söndag året runt som en påminnelse om er!

Pris: Helår kr. 6.—, halvår kr. 3.50.

Nyheter från Orienten.

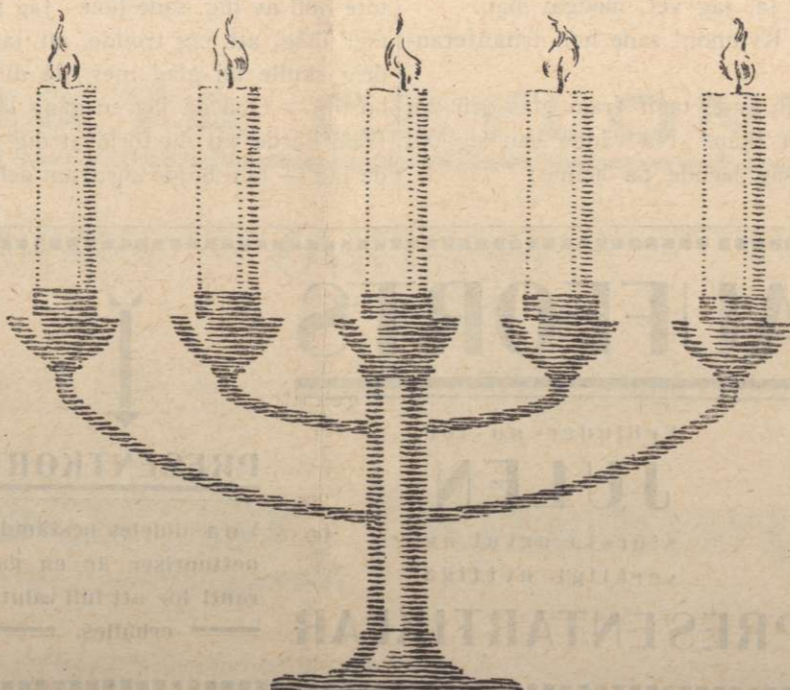
Kaffe i im. gammalsilverskrin- och burkar.
Ett Gott kaffe! En Praktisk hushållsask!
Den bästa julklappen!

Damer

göres uppmärksamma på vårt stora urval i moderna

Herrekiperingsartiklar

TORGAT. 22-24 **STRÖMS** GÖTEBORG

Offentliga nöjen.

Stora Teatern

Varje afton:
Gästsuppträdande av **Naima Wifstrand.**
Bajadären.
Operett i tre akter av E. Kälmán.
Söndag kl. 1.30 **Billighetsmatiné:**
Czardasfurstinan.

Lorensbergsteatern.

Varje afton kl. 8
Hittebarnet
och
Socorros inackorderingar.
Söndag kl. 1.30
Billighetsmatiné:
Till Damaskus.

FOLKTEATERN.

Varje afton kl. 8:
33,333
Söndag kl. 1.30
Billighetsmatiné **Värmlänningarne.**
Lopare-Nisse..... Pekka.

Nya Teatern.

Varje afton kl. 8:
Rena rama sanningen.
Billighetsmatiné söndag kl. 1.30:
BÄRKEN MARGARETA.

LILLA TEATERN.

Varje afton kl. 8 e. m.:
Måndagen den 27 Augusti.
Söndag två förest. kl. 7 o. 9.
Söndag kl. 1.30 **Matiné:**
EN PIGA BLAND PIGOR.

Ringa möda — storartat resultat, då Ni tvättar med Tomtens Tvättpulver enligt bruksanvisningen på paketet.

»Gubbens» Specialiteter:
konserv **Gubbens egen Ostron-anjovis**
rekommenderas. **Gubbens Kalasbullar**

Lorensbergs Mode-Magasin
Södra Vågen 6- GÖTEBORG - Tel. 16570

Esperi, utsökt vackra, från 65 öre.
Sidenband i olika färger och kvaliteter.
Blommor i alla nyanser.
Gods kvaliteter. Billiga priser.

TILL JULEN!
Passande Julklappar.
NADCO HEMFÄRGER
Marknadens hittills överträffade och billigaste hemfärg. Fråga Eder handlande eller tillskriv
A.-B. NADCO, GÖTEBORG.

Kerstin Lindahls BLOMSTERAFFÄR
Korsgatan 4, Telefon 8462
Rekommenderas!

VID DÖDSFALL
Ring 3623 eller 14090
C. L. Schmidts Begravningsbyrå
24 Kungsgatan 24, Göteborg.
Anordnar allt till begravning hörande på erkänt bästa sätt till ytterst billigt arvode. Solidaste och vackraste likkistor och svepningar.

Ännu en gång — Olgas begravningsdag — stod hon vid grindarna som genast öppnades av den gamle mannen med orden: "Stig på, stig på, jag har fått befälning, att om du kan som gräter kommer, så skall hon ha så många rosor hon orkar bära."
Det är för alla dessa rosor, för de tröstande orden och de torkade tårarna "flickan som gräter" äntligen får tillfälle säga sitt så länge och så djupt kända tack.
Frigga Carlberg.

"Min Fröken".

Det är endast i mina tankar hon kallas så.
I verkligheten är hon annars icke alls min, utan ett stort, väl sorterat etablissement fröken. Och där står, en trappa upp bakom en brokig duk, en stor affärsvärdinna av våra största gåtor, är hon icke i en fröken en butik. När jag hör någon klaga över våra butiksbiträdens vrånghet och ohövlighet, tänker jag därför också:
— Något sådant skulle aldrig "min fröken" ha gjort. Hon är alltid artig, vänlig, hjälpsam. Hon förstår alltid vad man talar om, och söker alltid fram vad man begär, även om det skulle ske ur lagrets mörkaste vrå. Ingen människa kan mindre sky besväret. Och allt sker så lätt och tyst och behändigt, att man icke ens märker, att det är något besvär.
Därtill är hennes väsen så mjukt och naturligt blott, att man glömmer bort, att man står i en butik. Man kunde lika gärna föra denna konver-

Drick Lundgrens

Théer

Utvalda från de finaste och förnämsta theplantagerna på Ceylon och i Kina, hava de en utmärkt fin och delikat arom samt garanteras lunda och oförfälskade.
JAMES LUNDGREN & Co. GÖTEBORG
Sveriges största och förnämsta thefirma.
Rikstelefoner 829, 4319.
Telegramadress: JAMES, Göteborg.
Etablerad 1888.

även ut och in lära känna det samhälle man lever i och kallar sitt. För att känna och förstå dess nutid, hoppas på och arbeta för dess framtid är det av vikt att känna dess forntid — så lär man sig skänka alla tre tidsskiftena sin kärlek.
I denna vackra levnadsteckning av "Systrarna på Liseberg" finns ett stycke kvinnohistoria, vemodig och gripande, men kanske ofattbar för en stor del av vår nutida ungdom.

Låt oss gå tillbaka i tiden några tiotal år. Liseberg står i sommarprakt, lindarna dofta och blomster-rabatterna lysa i alla regnbågens färger. Utanför de vita trädgårdsgrindarna står en ung kvinna och ser med längtande blickar inåt härligheten. Så har hon stått där varje dag under flera veckor. Efter några minuter går hon tillbaka in i huset mitt emot, Ultorp, f. t. upplåtet till folkskola och bebott av den unga lärarinnan och hennes mor.
Den förra har länge varit klen och

har ej kunnat lämna sängen sedan maj månad. Hon är endast 22 år och vet att döden snart skall komma. Den gamla modern pysslar om henne och läser högt ur bibel och salmbok. Flickan vid grinden är den sjukas kusin, vilken som nygift flyttat till den stora staden och känner sig mycket ensam. När den sjuka somnat, smyger hon sig helst ut och då till Lisebergsgårdarna i hopp att få se en skytt av — *Emily Nomen.*

Hon hade ju varit lycklig nog att få tillfälle läsa "Guds öga vakar" och "Rubinringen" och tänk! om hon finge den stora lyckan att se författarinnan själv. Hon hade en gång frågat modern om henne och fått ett mycket avvisande svar: "Mamsell N. skrev ihop romaner!" En dom som avskräckte från vidare frågor men ej minskade intresset — tvärtom.
Den gamle mannen som bodde i en av stugorna vid grindarna, måtte ha läst längtan i hennes ögon och erbjöd henne en gång att stiga in i trädgården.
På hennes fråga, om fröknarna ej skulle misstycka, svarade han att de ej voro hemma och att de visst skulle tillåta henne gå där, "då det väl inte var så roligt att ständigt sitta hos en sjuk."

Så slog äntligen befrielsestimmen — den sjukas hand hade kallnat i vännens och denna smög sig därifrån till sin kära tillflykt, Lisebergs trädgård. Antagligen skynde tårar blicken, ty hon märkte ingen, förän en hand lades på hennes skuldra och en vänlig röst sade: "Vad är det som är så svårt?"
Det var Emily Nomen själv! — När hon talat om sin kusins och barndomsväns död — hur ung hon var och hur mycket hon lidit, sade den andra, med ett tonfall så fullt av medlidande att det aldrig gått ur den lyssnandes minne: "För den som lidit mycket, är döden den allra bästa vännen. — Nu skall vi plocka rosor och pryda henne med. Vänta litet..." Så kom hon ut igen med en trädgårdssax och plundrade de stora buskarna vid trappan. "Kom och plocka fler när de vissnat", var den vänliga avskedshälsningen. Nu skynde inga tårar längre blicken.

Gillblads
MODE-SALONG
Elegantaste Nyheter:
Guld o. Col. **Brocad**
Silver
Hattar Skor m. m. Väsikor
Alla moderna färger
Pann-Sammet samt Silke Mocca, Duvellet, Silke Felb.
Silke Pysch, Matlassé för uti största sortiment.
DAMHATTAR

HELANDERS ängrostade **KAFFE** är i smak och arom överträffat
KONSTSLÖJDEN Smide alla slag, Keramik, Väfnader
Bese utställningen SÖDRA HAMNGATAN 45
Gummans Flingor Det bästa tvättmedlet för fina och ömtåliga kläder

HELANDERS ängrostade **KAFFE** är i smak och arom överträffat
KONSTSLÖJDEN Smide alla slag, Keramik, Väfnader
Bese utställningen SÖDRA HAMNGATAN 45
Gummans Flingor Det bästa tvättmedlet för fina och ömtåliga kläder

Damtröjor och Damkombination
"Svanmärket" är Kvalitetsmärket förnämsta Schweizerfabrikat
TRÖJOR med nya, eleganta spelsmonteringar
Bomull från 2.25
Ylle från 3.25
Combination Överlägna Passmodeller
Bomull från 5.25
Ylle från 7.00
Se Skyltfönstret!
A. JÖNSSON & Co. SPECIALAFFÄR för TRICOTVAROR
50 KUNGSGATAN 50 10 LINNEGATAN 10

med mig vid brunnen. Men hennes svaga ögon förmådde inte känna igen mig."
Lisa Lippert hade stannat och såg honom rakt i ansiktet, orädd och trotsig.
"Kanske, herr Wieprandt, ville hon inte se, varken då eller nu. Kanske glömmer jag helst våra barnalekar."
"Ja, i jämförelse med de nobla herrar, hon går i sällskap med, duger förstås inte en vanlig smedgessäll."
Lisa drog sina högvälvda ögonbryn ännu mer i höjden, och detta, jämte de något långa ögonlocken, gav ansiktet ett ytterst högmödig uttryck.
"Förnämheten spelar just inte någon så stor roll för mig, herr Wieprandt. Men hos dem jag skall umgås med, håller jag mycket styvt på hedern."
Blodet rusade upp i ynglingens magra, bleka ansikte. Han ställde sig direkt i flickans väg.
"Vad skall detta betyda, fröken Lippert? Tvivlar ni kanske på min heder? Det går för långt. Det tal-

ing inte — av ingen — icke ens från ett kvinnfolk."
Hon ryckte på axlarna.
"Tag ni saken lugnt, den är helt enkel. Då någon står ensam som jag, och vill fram i världen, ut från Rosenhof, så måste man hålla sig uppe. Och på den väg, där ni råkat in sedan grälet med er egen far, med det liv, som ni sedan dess för, med det umgänge, där ni trivs — herr Wieprandt, skall jag tala rent ut? Med allt detta kan ni inte ta illa upp, att jag just inte anser det för någon ära att vara bekant med er, och att jag ber er för framtiden att icke slösa bort era hälsningar på mig."
Hon böjde knappt märkbart på huvudet och gick förbi honom med hållningen hos en furstinna, så stolt, att han icke vågade kvarhålla henne. Först då hon försunnit i huset med blommorna i fönstret, pröt hans vrede ut, en hämndlysten, vanmäktig vrede.
"Så må f—n ta henne, den förbannade, högfärdiga nippertippan."
Och han slog knytnäven i ett av vinfaten, så det dånade.

Som ett eko ljöd från dörren till Pothoffs källare ett lätt hämskratt. I dörröppningen stod en ung kvinna; hon var exotiskt, tataraktigt skön. Tunga, blåsvarta flåtor, som hade halkat på sned, gävo huvudet ett oordentligt utseende. Under en låg panna glödde under tunga ögonfransar ett par glänsande stenkolssvarta ögon. Snövita tänder blixtrade fram mellan dunkelröda, fulla läppar. Ansiktet var lika egenomligt som skönt; det var blekt som marmor och stelt som marmor. Med en maklig rörelse som en läjoninna sträckte hon sina lemmar och kastade den vänstra armen över huvudet. Hennes skrynkliga eldröda sidenblus hade en vid ärm, som gled tillbaka och blottade en arm, som på en antik staty. Hella gestalten såg ut som en staty, där hon lutade sig mot dörrposten.
Det var Julia Ritter, "Svarta Julia", uppapperska i Pothoffs källare. Lokalens stamgäster hade gillat henne öknamnet "Marmorbruden".
Vid klangen av skrattet vände sig Paul Wieprandt vredgad om, och

hans vrede förminskades icke, då han såg, vem som skrattade.
"Gör du narr av mig, ditt avskum?"
"Ni behöver då inte gå i kyrkan på söndag, herr Wieprandt, en predikan har ni minsann redan fått till livs, och en som var rörande."
"Häll mun."
"Åh, ni har minsann förtjänat det, en så grann karl som ni att rädda efter en sådan där högfärdsprinsessa."
"Det rör dig inte! Sköt dig själv, bara."
"Som om där inte funnes andra flickor i världen!"
"Sådana som du kanske?"
"Vem vet? — Kanske jag tycker om dig? Du vet, att jag tycker minsann inte om vem som helst."
"Men jag tycker inte om dig."
Åter ljöd det sällsamt retande skrattet. Svarta Julia tog ur sitt bälte en präktig röd kamelia — det var en gåta, huru den förrit sig ned i Pothoffs fuktiga källare. — Med ett välriktat kast slungade hon den rakt i ansiktet på den unge mannen.

Han uppfångade blomman och kastade den tillbaka utan skytmen av ett leende i sitt bistra ansikte.
"Jag vill vara i fred, nu och alltid. Hör du?"
Men Julia skrattade alltjämt, orädda och oblyga sågo hennes stenkolsögon djupt i hans.
"Ack ja, den blonda markattan har ju just predikat över ditt umgänge. Ah, din dumbom! Du kommer ändå en gång till Svarta Julia."
Paul svarade icke. Med en otålig rörelse vände han ryggen åt henne och gick med långa steg mot bakvägen från Rosenhof, som förde ned till floden.
II.
Lisa Lippert hade icke vridit på huvudet eller sett åt Paul. Med en kort hälsning gick hon förbi baronen i hans lilla trädgård och steg uppför trappan till andra våningen. Fönstren där hade vita gardiner, som fläktade bakom blommande krukväxter. Hon gick emellertid icke in i familjeköket, som vette åt Rosenhof, utan i sin egen lilla

I Rosenhof.

Roman av **Luise Westhirsch.**
Översättning av — o.

(Med ensamrätt för Sverige. Eftertryck ej tillåtet).

